

Bemærkninger til lovforslaget

Lovforslaget er en genfremsættelse af lovforslag nr. L 79, folketingsåret 1998-99, jf. Folketingstidende 1998-99, forhandlingerne side 1668, 3623 og 3764, tillæg A side 2058 og 2059 samt tillæg B side 325.

Forslaget knytter sig til servicelovens kapitel 14 og lægger op til fuld valgfrihed, når det drejer sig om personlig hjælp til ældre.

Lovforslaget skal præcisere, at de ældre skal sikres trygge rammer for deres liv, men at det ikke på nogen måde skal begrænse de ældres muligheder og hindre de ældre i selv at bestemme over deres eget liv.

Serviceloven har indført et begrænset frit valg af hjemmehjælp, men det frie valg er underlagt så mange restriktioner, at det reelt er uden betydning. Hvis ældre skal tage del i de beslutningsprocesser, som vedrører deres liv, er det særlig vigtigt at sikre dem fuld valgfrihed, når det drejer sig om hjemmehjælpen. Derfor er det ikke tilfredsstillende, at ældre kun kan udpege en anden person til at udføre særlige opgaver i hjemmet frem for den kommunale hjemmehjælper. Ældre kan have andre præferencer og bør derfor have mulighed for også at udpege private firmaer.

Ældre bør have mulighed for at vælge deres hjælp blandt et langt mere varieret udbud. Derved sikrer man, at de ældre får friheden til at vælge service og kvalitet efter behov og ønske. Disse forbedrede valgmuligheder er et udtryk for langt større respekt for ældres personlige integritet. Når kommunen i øvrigt skal godkende den arbejdskraft, der stilles til rådighed,

burde der ikke være tungtvejende argumenter for ikke at udvide ældres valgmuligheder.

Greve Kommune har for nylig gennemført en brugerundersøgelse hos kommunens hjemmehjælpsmodtagere. Undersøgelsen viste, at blandt de ældre, der modtager praktisk bistand fra et privat firma, var tilfredsheden markant højere end blandt ældre, der modtager kommunens tilbud om praktisk bistand i hjemmet.

Samtidig oplever betydelig flere brugere af den private hjemmehjælp i Greve Kommune at have den samme hjemmehjælper til rådighed. Brugere af den kommunale hjemmehjælp oplever derimod i højere grad flere forskellige hjemmehjælpere i løbet af en måned. Det siger sig selv, at en fast hjemmehjælper er garant for, at der kan opstå det personlige kendskab, som kan være så afgørende i hverdagen for den ældre.

Det afgørende er også, at selve tilstedeværelsen af et alternativ til den kommunale hjemmehjælp yderligere vil tilskynde de kommunale tilbud til at leve op til de ældres ønsker og behov. At et mere frit valg for den enkelte kan medføre, at der bliver høstet nogle kontante gevinster ved en mere effektiv kommunal hjemmehjælp, er også et argument, der bør tale for en velvillig behandling af forslaget.

Forslaget får ingen økonomiske konsekvenser i forhold til eksisterende lovgivning, da ændringerne alene vedrører ældre, der allerede er visiteret til hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet.